

DANIEL PETER JANÁČEK, O.PRAEM. OPAT STRAHOVSKÝ

Květná neděle 2021

Co viděl římský setník na kříži, když vyznal: „Tento člověk byl opravdu Syn Boží?“ Nevinnou tvář, obličej opuštěného a zrazeného člověka, oběť justice a nespravedlivé společnosti? Možná měl pocit, že také spolupracuje a je součástí této nespravedlnosti. Obraz římského setníka je obrazem lidstva, které přihlíží.

Nyní se zaposloucháme do pašijí, jak je napsal evangelista Marek. Jsou nejstarší, a proto obzvláště vzácné. Obsahují mnoho dějinných podrobností. Záměrem evangelisty zřejmě bylo napsat příběh utrpení a smrti Ježíše Krista tak, aby naše společenství – Markovo společenství tehdy a také naše dnes – mohla vnitřně doprovázet Ježíše na jeho cestě, abychom mohli kráčet spolu s ním. Dokážeme se identifikovat s osobami kolem Ježíše a skrze ně vstoupit do vztahu s Kristem? Pozorujeme, jak málo rozuměli lidé jeho cestě, která je těžko pochopitelná také dnes pro nás. Marek osvětluje Ježíšovy události skrze výroky Písma, abychom více rozuměli, že ani kříž nenarušil Boží plán. Ježíš měl strach, byl opuštěn, věděl, co je beznaděj. Přes to všechno je tento Ukřižovaný, ponížený a trpící Boží služebník Mesiášem – Božím Synem. On, jediný Spravedlivý, trpící na kříži, je Bohem zachráněn – sice ne před smrtí, ale ze smrti. To je celé mystérium Paschy – tajemství Velikonoc, památka smrti a vzkříšení Ježíše Krista.

Dnes a v příštích dnech nejde o hraní, opakování a napodobování událostí, které se staly kdysi někde na periferii světa takřka před 2000 lety. Jde spíše o konfrontaci se skutečností našeho života. V pašijích jde o právo a bezpráví, přátelství, moc, kříž, smrt a o naději na záchranu. V konfrontaci s pašijemi dopadá na náš život nové světlo, které ho staví do zcela jiného kontextu. Věřit znamená přijmout Boží kontext pro svůj život jako pravdivý, jako jediný, který má budoucnost.